

Milan Koch

Vánoce [1973?]

Píší se Vánoce roku devatenáct set sedmdesát tři
na co vše jsme nepřišli?
Šišli myšli jsme z toho ovšem na višni.

Sestup dolů Ježíšku ze svého pelíšku!

Milý Ježíšku,
Tyto Vánoce jsou bez konce
rodiče nakoupili idylické kolekce plné konfekce
snědl jsem spoustu ovoce v kurníce i v potoce
výrobkům děláme ovace
z obchodu do obchodu pomocí makromolekulární štrapace.

Kdo se mě to ptal jestli vedem? S chlebem a jedem.

Mám na sobě tepláky na skříni leží 4 obálky
jako dárky prodávám párky
státníci vedou kompromisní hádky
po ulicích se vinou pivní lávky
a lidé před novinovými stánky
luští vtipy nebo tipy nebo novinové plátky z politické látky
 proboha! budou ještě války?
V mé hlavě hrají tenisové pátky
na bačkorách nám voní dálky z tuzexu a ze zahálky. Já
mám rád Dáky
někdo sbírá známky, řídí dodávky, vyvolává stávky, šetří na oktávky
nebo stříhá barevné papíry a lepí řetězy
Co darujeme vítězi?
Pryč s penězi? Pryč s knězi?
Pryč s jezy! Nosme fezy!
Co to v naší duši vězí?

Milý Ježíšku, milý roztomilý v tuto industrializovanou chvíli
kdy tramvaje jsou na povrchu červený a vevnitř bílý
Naše srdce je jak citron shnilý
– zamícháme mozkovou jíšku
Vánoční pohoda to je dohoda Ve vesmíru se stala nehoda
U tří křížků, můj tryskáč leží v kožíšku
Popelčiny šaty v oříšku na dně uzeneho košíčku
ze silónu, není známka po Villónu policejní hošíčku.

Na Štědrý den kdo z domova se dostal ven je zmrzlý jako křen
a já se ptám jen –
Co dostanu od tebe brouku?
„debilní hrubou mouku nebo kyselou šmolku“

Na vánočky padají cukrové vločky
Jsme přejedeni čočky
gangster na pistoli nosí cvočky
Těstová zvířata budou obětována nemohu se dočkat rána
mezi rozvěšenými svatými obrázky státé lásky
tyto vánoce jsou bez Joyce v elektronce
statisíce zvonků osvítl svět já lížu med

zástupy andělů se stříbrnými křídly
umytí kosmetickými mýdly,
v atlasových šatičkách
kolem hlav svaté svatozáře, ale v pastičkách
mají své dětské tváře.

Kdo v dárku pozná lháře?

Milý Ježíšku udělej malou vyjížďku!
stromek postrádá lesku v barevném blesku elektrických hvězdiček
kolik prodavačky sčety sedmiček?
Na polních cestách zvoní rolničky
hladím dřevěné jesličky
Io bona saturnalia!
slunovrat nakukuje do kasárenských vrat jestli tam není kat
do domu chleba, ách běda
před 8 lety mně umřel děda.

Bét lahem berem to teď šmahem, jedním tahem
ahém ahém ahém
o půlnoci bude vykonána první bohoslužba
plní se nám jedna tužba
František z Assisi míří k Giovanimu
inu, s chlévem betlémským do skal Roiti
Ejty!
Nohy nám jdou po koledě
jsme jako na ledě ve stoje kleče v sedě.
Die zwölf Nachte
jeden dělník zůstal v šachtě.

milý Ježíšku namalovaný na překližku
předvánoční trh byl plný mrch
nejradši bych někam prch
Lidé nakupovali a zpívali:
Narodil se Kristus Pán, veselme se!
Nesem píva plný džbán, vožerem se!
Člověk bude vykoupen, radujme se!
Smaženého kapra přežerem se!
Na první pomoc s kostí v krku odvezem se!

Vánoce v tomto roce by měly být jako pohlazení
lesy čeká vyhlazení
Nad Prahou voní jehličí
„tento rok jsem koupil dárek lepší /hepčí/
vzdychá darující, „jsem o prachy lehčí“

Jsou Vánoce povinnost nebo nevinnost?

V televizi jede smích povídá tam něco mistr Jích
nejraději bych si při tom smíchu kých a do očí ho pích.

Všelijaké figurky z čokolády
dělají na mě dády dády

znám obrázky od Lady
Kde jsou klady?

Vánoce to je svatá noc
kdekdo ji má rád až moc
Slunce se rodí, komu se to hodí?
chystá se obrat k létu možná že někam vzlétnu a koupím si flétnu.
Pověry Štědrého večera praští vás do čela
Domácí hovádka mezi sebou hovoří
Kdy se města poboří?
Člověku odhaluje se budoucnost
Jihoslované zapalují banjak

Christmas Island
takový ostrov vánoční je jak sranda po noční
Půlnoční
půlnoční – není schůze výroční

Milý Ježíšku vidím bílou myšku
a otevírám darovanou knížku
Vánoce ve vzpomínce už nemají ten smysl jaký měly
to už naše mámy pěly
dárky se dávají a dávají dospělí se mezi sebou hádají
a děti v tom zmatku nad hlavou hračkami radostí mávají
Ach ty Vánoce
každá celnice má plno práce
a pravda sere na promoce
a na básnické hydrace
zabalte svoje vzorce do perského koberce!
obujte plátěné střevíce do měsíce 24. prosince

Io saturnalia!
vypiju láhev červeného vína a život bude prima až to srdce jímá
snad nechytne nás rýma
Hekla tiše dýmá a statečnost jen dřímá.

Smrčku borovičko!
k vánocům jsem dostal pruhované tričko.

Rybí polívko!
jsem naměkko – už spousta času uteklo.

Bramborový saláte!
Rozhlase po drátě!
Obložený chlebičku! – já končím svoji básničku
zapálím si doutník a bude ze mě poutník
Mňau Vánoce
Čau Vánoce
Vesmír je bez konce.

Tento soubor je volně k užití pro osobní a studijní účely. Komerční šíření zakázáno. Další texty z pozůstalosti Milana Kocha a ediční poznámku naleznete na stránkách Libri Prohibiti www.libpro.cz. Pokud jste v těchto textech objevili nějakou chybu, prosíme, obraťte se na editora e-mailem ondra.hornik@gmail.com.

Tento výstup vznikl v rámci zastřešujícího projektu »Paměť jazyka, svědectví literatury: analýzy literárního a lingvistického prostoru napříč žánry a kontexty«, projektu »Příprava vydání díla Milana Kocha« řešeného na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy z prostředků Specifického vysokoškolského výzkumu na rok 2016.

© Milan Koch, 2016

© Bc. Ondřej Horník, student Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, 2016